

Přejeme všem krásné a požehnané Velikonoce!

Velikonoce - Bůh se definitivně zjevuje lidem

„Kde je ten jejich Bůh, ať je přijde zachránit! Copak to Bůh nevidí, proč je nepotrestá, může se na to vůbec dívat...?“ Podobné nářky slyšíme kolem sebe a i nás samotné můžou napadat když se díváme na zlo a utrpení, které v podstatě denně vidíme ve světě nebo i ve svém vlastním životě. Velikonoční události nám však na toto všechno můžou dát odpověď. Ukazují nám, jaký ten náš Bůh je. Ježíš nám Boha představil jako Otce, jehož srdce je plné lásky ke každému z nás. Otce, který z lásky k nám poslal na smrt svého Syna. Ježíš je Bůh, který se stal člověkem, abychom my se mohli stát jeho dětmi. Velikonoce znamenají, že Bůh už v podstatě všechno udělal a čeká na každého z nás, až se vrátí domů. Řekněme jen, chci Pane, důvěřuji Ti!

František Bílek - pastorační asistent

Milí čtenáři, přátelé Charity,

Velikonoce přicházejí jako tiché, ale silné připomenutí, že naděje má poslední slovo. Jsou svědectvím o tom, že i uprostřed bolesti a utrpení může zaznít zpráva o novém životě, o světle, které přemáhá temnotu.

Letos tuto naději potřebujeme znovu a znovu – zvlášť když sledujeme nekonečné utrpení způsobené válkou na Ukrajině, naši zemi zase postihly obzvlášť ničivé povodně. Tisíce lidí přišly náhle o své domovy a jistoty. A přesto i v těchto těžkých chvílích vidíme, jak lidská solidarita a soucit dávají světlu prostor – i skrze naši Charitu.

Jsem hrdá na to, jak rychle a s velkým srdcem naši pracovníci, dobrovolníci a dárci pomáhají těm, kteří naši pomoc potřebují. Díky vám má velikonoční poselství konkrétní podobu: je to pomoc, pohlázení, úsměv, praktická láska. Charita ji přináší do životů lidí, kteří se ocitli na okraji, v nouzi, v nemoci, v samotě nebo bezradnosti. Naše každodenní služba je konkrétním výrazem milosrdenství, které dává Velikonocům živý smysl.

Děkuji vám všem, kteří Charitu nesete – modlitbou, časem, darem i každodenní službou. Ať vám svátky Zmrtvýchvstání přinesou vnitřní pokoj, novou sílu a naději, kterou můžete rozdávat dál.

Požehnané Velikonoce!

Miroslava Havlíková, ředitelka Charity Uherský Brod

ZPRÁVY ZE SLUŽEB

Novou ředitelkou Charity Uherský Brod se stala paní Miroslava Havlíková

Má za sebou více než 20 let práce v Charitě Uherský Brod. Počátkem února letošního roku byla jmenována ředitelkou této organizace. Řeč je o paní Miroslavě Havlíkové, která se stala vítězkou výběrového řízení na nejvyšší post v brodské Charitě.

V pozici nahradila Miroslava Havlíková dočasnou ředitelku, paní Terezií Fojtíkovou. „Věřím, že jako ředitelka Charity budu mít možnost pracovat s lidmi a hovořit s nimi. V naší Charitě musíme posílit komunikaci na všech úrovních. Abychom mohli naše lidi vést a motivovat, musíme je důkladně znát. Musíme s nimi hovořit, řešit jejich požadavky, nezavírat oči před tím, co slyšet nechceme,“ poznamenala Miroslava Havlíková.

Miroslava Havlíková vedla Pečovatelskou a odlehčovací službu ve Strání. Je vystudovaná zdravotní sestra, má bakalářský titul ze sociální práce a magisterský z krizového managementu. V roce 2020 obdržela ocenění „Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje“.

Oleg Kapinus, pracovník pro PR a fundraising

Klientka ve Slavkově oslavila 90 let

V úterý 25. března se dožila krásného životního jubilea naše klientka paní Marie Fibichrová. Paní Fibichrová oslavila krásných devadesát let, navíc ve skvělé fyzické, duševní i psychické kondici. Oslavy probíhaly několik dnů a rodina přinesla krásný dort a občerstvení pro klienty i personál. Všichni přítomní popřáli a zaspívali oslavenkyni „živijó“.

V den narozenin přijela popřát i paní Miroslava Havlíková, ředitelka Charity Uherský Brod. Ta vyjádřila obdiv nad vitalitou a věkem paní Fibichrové, popřála do dalších let hlavně zdraví, pohodu a mnoho životního optimismu, k čemuž jsme se přidaly i ostatní pracovnice z Charitního domu Slavkov.

Postní sbírka pomůže potřebným

„Nekoupím si svůj oblíbený zákusek a cigarety, a ušetřené peníze vložím do postničky. Budu ráda, když takto ušetřené peníze pomůžou potřebným. Dělam to takto v postním období už řadu let. Mám kolem sebe několik mých známých, matek samoživitelek, pro ně by podobná pomoc jistě byla přínosem. A vidím například i seniory, jak při dnešní drahotě obracejí v obchodě každou korunu a vybírají hlavně potraviny v akci, těm by příspěvek z Postní almužny taky pomohl,“ zamýšlí se paní Alžběta Martincová z Uherskobrodsko. Je jednou z těch, kteří se v rámci Postní almužny, tedy v období od Popeleční stredy do Velikonoc, zapojují do sbírky na pomoc lidem v nouzi.

Postní almužna probíhá v těchto dnech v celé České republice a Uherskobrodsko nemůže být výjimkou. Vloni v celém uherskobrodském děkanátu dárce věnovali v rámci Postní almužny částku 175 796 Kč. „Tyto prostředky byly použity na přímou pomoc lidem v nouzi, kteří se na naši Charitu obrací,“ upřesnil František Bílek, pastorační asistent Charity Uherský Brod.

K období probíhající Postní almužny patří na Uherskobrodsku už tradičně i sbírka potravin a drogistického zboží pořádaná Charitou Uherský Brod. Letos se tato akce uskuteční ve dnech 14. až 17. dubna Brodská Charita připraví rozpis obcí a míst, na které v předem ohlášenou dobu přijedou pracovníci organizace, aby od dárců zboží převzali. Toto zboží následně putuje do skladu charitního Centra potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy v Uherském Brodě a postupně je rozdáno lidem v akutní sociální nouzi. K účasti na starobylé postní tradici, postní almužně, se může připojit každý, nejen lidé věřící. Přidat se k Postní almužně a něčeho se zříct, znamená prožít výjimečný duchovní a užitečný zážitek. Princip je jednoduchý. Peníze za požitky, které si během postního období člověk odřekne, vloží dárce do papírové pokladničky, tzv. „postničky“

Vkládají se do ní částky přibližně ve výši ceny požitku, který si člověk odřekne. Postničky si lidé mohou vyzvednout ve svých farnostech. Sběr postniček se koná zpravidla podle pokynů místního duchovního správce. Na konci půstu lidé přinesou papírové pokladničky do kostela. Tyto prostředky využije farnost ve spolupráci s Charitou na sociální pomoc potřebným.

Oleg Kapinus, pracovník pro PR a fundraising

Kdy se koná Postní almužna?

Akce se koná v postním období, letos tedy od 5. března 2025 (Popeleční středa). Půst končí Bílou sobotou (letos 19. dubna 2025), dnem před Velikonoční nedělí.

Doporučené zakončení akce je 27. dubna 2025 (druhá Velikonoční neděle).

Další informace:

www.postnialmuzna.cz

ROZHOVOR

Martina Marečková - 30 let přináší klientům Charity naději

Úctyhodných 40 let pomáhá nemocným. Z toho 30 let strávila pomocí klientům Charity. Nezdolná optimistka plná nekonečné energie – paní Martina Marečková, vrchní sestra a vedoucí Domácí hospicové péče. V těchto dnech si společně s kolegy z Charity Uherský Brod připomněla vzpomínané tři desetiletí její práce u této organizace....roky plné záslužné práce, smutných i veselých zážitků...

Paní Marečková, proč jste se rozhodla pracovat ve zdravotnictví?

Moje volba práce zdravotní sestry byla pravděpodobně dána už v dětství. Můj tatínek onemocněl vážnou nemocí. Poprvé jsem se setkala s nevléčitelným onemocněním a s tehdejší realitou – pobyt v nemocnici, léčba, a pro děti do deseti let zákaz návštěv. Bylo jen na dobré vůli sestřiček, že mě na chvíli pustily na pokoj za tatínkem. Tehdy jsem viděla, co péče o nemocného obnáší. Zemřel, když mi bylo devět let, a tato zkušenost ve mně zanechala silný dojem. Na základní škole, kdy se rozhodovalo o budoucí profesi, jsem si vybrala zdravotní školu – obor dětská sestra.

Jaké byly Vaše profesní začátky?

Po absolvování zdravotnické školy, obor dětská sestra, jsem nastoupila do Fakultní nemocnice v Plzni na dětskou kliniku, na oddělení větších dětí. Toto oddělení bylo rozděleno na tři části – hematologii, kardiologii a endokrinologii. Byla jsem jediný nováček na tomto oddělení, ale měla jsem velké štěstí – dostala jsem se do skvělého týmu primářů, lékařů a sester. Díky jejich přístupu jsem se rychle zapracovala a získala cenné zkušenosti. Primárně jsem byla přidělena na hematologickou část, kde se léčily děti s leukemií a poruchami srážlivosti krve. V té době ještě nebylo povoleno, aby rodiče zůstávali s dětmi v nemocnici, a léčba leukémie byla velmi dlouhodobá. Děti často trávily měsíce v izolacích a návštěvy rodičů byly časově omezené kvůli vysokému riziku infekce. Pro malé pacienty jsme nebyly jen

Martině Marečková (na snímku vlevo) poblahpřála i Miroslavu Havlíkově, ředitelce uherskobrodské Charity.

sestry – oslovovaly nás „teto“ a často jsme pro ně byly nejen zdravotníky, ale i jediným každodenním kontaktem, oporou a někdy i náhradní rodinou. Tam jsem se také poprvé setkala s tím nejbolestnějším – se sdělováním nepříznivých zpráv rodičům našich malých pacientů a také s jejich úmrtím. Zažila jsem okamžiky, kdy primář hematologie musel oznámit rodině, že léčba není účinná a že se jejich společný čas s dítětem neúprosně krátí. Následovaly dlouhé rozhovory lékařů s rodiči, plné bezmoci, otázek a smutku.

Jako dětská sestra, která se o dítě starala, jsem tyto chvíle prožívala s nimi – nejen jako profesionál, ale i jako člověk. Byly to okamžiky, na které se nedá zapomenout a které hluboce ovlivnily nejen můj profesní, ale i osobní pohled na život.

Moje další práce byla zcela odlišná od předchozí. Po přestěhování na Moravu za manželem, jsem nastoupila do Kojeneckého ústavu v Luhačovicích. Paní ředitelka a primářka Marie Damborská kladla velký důraz na rozvoj dětí ve všech směrech, a to už od nejútlejšího věku. V ústavu byly umístěny děti určené k adopci, děti soudně odebrané kvůli zanedbání péče i děti s různými formami postižení. Každý den byl jiný – někdy plný emocí. Často vás potěšila i maličkost, když jsem viděla postižené dítě udělat pokrok, měla jsem radost, že se naučilo něco nového. Byly to i chvíle štěstí, když se pro miminko našla vhodná rodina a učila jsem novou maminku, jak o něj pečovat. Nebo když se pro starší děti našli pěstouni, kteří si je vzali do své péče a dali jim domov. Z kojeneckého ústavu jsem odcházela na mateřskou dovolenou. Během tří let péče o syna se zařízení změnilo na domov pro seniory, kde už byl zajištěn potřebný personál, a já si musela hledat nové zaměstnání. Protože manžel pracoval v soukromé firmě a měl časově náročnou práci, bylo pro mě důležité najít zaměstnání s jednosměnným provozem, abych mohla skloubit práci s péčí o rodinu.

Při registraci na úřadu práce mi nabídli práci zdravotní sestry v Charitě Uherský Brod. Šla jsem se představit, přijali mě jako terénní zdravotní všeobecnou sestru a nakonec jsem v Charitě zůstala 30 let. Přejít z péče o děti k práci se seniory byl pro mě velkou změnou, ale brzy jsem zjistila, že i tato práce má hluboký smysl.

Co Vás na Vaší práci nejvíce baví a těší?

Na mé práci mě nejvíce baví to, že mohu pomáhat lidem a být jim oporou ve chvílích, kdy to nejvíce potřebují. Každý člověk, ať už dítě, dospělý nebo senior, si zaslouží důstojnou a laskavou péči. Práce zdravotní sestry není jen o podávání léků nebo provádění zdravotních úkonů – je to především o lidech, o naslouchání jejich příběhům, o pochopení jejich potřeb a o podpoře v náročných chvílích.

Ve zdravotnictví se každý den setkáváte s emocemi – radostí, smutkem, nadějí, vděčností i obavami.

Často vidím, jak hodně pro ně znamená obyčejný úsměv, vlídné slovo nebo to, že si někdo najde čas, aby je vyslechl. Pro mnohé z nich jsme totiž my, zdravotníci, jedinými lidmi, se kterými tráví svůj den. Baví mě také to, že se neustále učím něco nového. Zdravotnictví je obor, který se stále vyvíjí, a práce sestry vyžaduje stále vyšší odborné znalosti, odolnost, empatii a schopnost rychle reagovat na různé situace. Navíc mě nesmírně obohacují životní zkušenosti lidí, o které pečuji.

Měla jste někdy chuť své práce nechat?

Jako v každém náročném povolání i u mě byly chvíle, kdy jsem se ptala sama sebe, jestli tuto práci zvládnu dál. Práce zdravotní sestry je krásná, ale zároveň psychicky i fyzicky vyčerpávající. Jsou situace, které vás zasáhnou hluboko – momenty, kdy pacient odejde navzdory veškeré péči, kdy vidíte bolest a smutek blízkých, nebo když se snažíte udělat maximum, ale cítíte, že to nestačí, že se blíží závěr jejich života. Nejtěžší chvíle přicházely, když jsem viděla bezmoc u léčby malých dětí v nemocnici. Byly okamžiky, kdy emociální zátěž byla obrovská, jsou chvíle, které Vás zlomí, ale zároveň jsou tu lidé – kolegové, kteří vás podrží a pomůžou vám najít sílu pokračovat. Týmová podpora je v takových chvílích k nezaplacení.

Ale i přes tyto těžké okamžiky jsem nikdy opravdu vážně neuvažovala o tom, že bych svou práci opustila. Vždy se našel nějaký moment, kdy jsem si uvědomila, proč jsem si tuto cestu vybrala. Když jsem viděla dětský úsměv, když se podařilo najít rodinu pro opuštěné dítě v kojeneckém ústavu, když mě pacient chytil za ruku a poděkoval mi, když jsem věděla, že jsem někomu pomohla cítit se lépe – to byly chvíle, které mi dodávaly sílu jít dál.

Máte nějaký unikátní zážitek s klientem či pacientem z praxe?

Během let práce se seniory jsem zažila mnoho úsměvných zážitků. Jeden z nich byla nečekaná nabídka k sňatku od pacienta, ke kterému jsem dlouhodobě chodila ošetřovat defekty na nohou. Byl to starý, elegantní muž, velmi sečtělý a galantní. Při jedné z návštěv se na mě podíval a s vážným výrazem se zeptal: „Nevezmete si mě? S vámi je mi vždycky dobře!“ Odpověděla jsem mu, že to bohužel není možné, protože už jsem vdaná. On však pohotově reagoval: „To nevadí, všechno zařídím, rozvod bude hned!“

Vzal to s humorem, ale trval na tom, že ho musím i nadále navštěvovat a ošetřovat jeho bolavé a „neposlušné“ nohy.

V naší práci jsou i dramatické okamžiky.. Starší muž s počínající demencí, velmi vzdělaný, ale svérázný. Při denních návštěvách kvůli pravidelné aplikaci inzulinu se většinou choval klidně a vyrovnaně. Jakmile však přišla řeč na vhodné stravování při diabetu, jeho reakce byly často nepředvídatelné. Jednou jsem si během aplikace inzulinu všimla, že má na stole připravené Banánky v čokoládě. Snažila jsem se zachovat klidný tón a nenuceně se zeptala, zda je plánuje sníst. Jeho reakce byla okamžitá a velmi prudká „Nemáte se co starat o moje jídlo! Budu jíst, co chci!“ vykřikl rozčileně. Nečekala jsem tak prudkou reakci, ale věděla jsem, že musím zůstat v klidu. Pokusila jsem se změnit téma hovoru, ale jeho agresivita se stupňovala

Začal mi vyhrožovat fyzickým útokem a oháněl se rukama. Naštěstí se mi podařilo uhnout a vyhnout se jakémukoliv přímému kontaktu. Okamžitě jsem se snažila odstranit z jeho dosahu veškeré ostré předměty, abych předešla případnému nebezpečí. Po aplikaci inzulinu jsem vyhodnotila situaci jako nevhodnou k další komunikaci, návštěvu jsem ukončila a odešla z bytu. Následující den byl muž opět klidný a na náš předchozí konflikt si vůbec nepamatoval.

Tato zkušenost mi jen potvrdila, jak náročná a nepředvídatelná může být práce se seniory s demencí a jak důležité je zůstat trpělivý a obezřetný v každé situaci. Jedním z nejsilnějších a nejbolestnějších okamžiků mé práce je vždy odchod některého z našich dlouhodobých pacientů. Dlouho jsem docházela ošetřovat dekubity k jedné pacientce, která byla odkázána na invalidní vozík. Byla to velmi laskavá žena, kterou však život těžce zkoušel.

Když byla mladá a s manželem opravovali dům, spadla na ni špatně podepřená část zdi. Následkem úrazu ochrnula a celý zbytek života strávila na vozíku. S přibývajícím věkem se u ní objevily další zdravotní komplikace, které ji postupně oslabovaly. Přesto měla při každé mé návštěvě úsměv na tváři. „A i když to dnes nestojí za nic, jsem ráda, že tu jsem. Zítra bude lépe,“ říkala mi často. Její zdravotní stav se však postupně zhoršoval. Bylo jasné, že se blíží konec. Věděla to i ona sama. Při mé poslední návštěvě mě chytla za ruku, podívala se na mě klidným pohledem a řekla: „Moc vám za všechno děkuji. Zítra už tu nebudu. Nebojte se o mě, já se smrti nebojím.“ Byla jsem zaskočena a nevěděla, co říct. Jen jsem si vedle ní na chvíli sedla a držela ji za ruku. Druhý den nad ránem ve spánku opravdu zemřela. Možná to nejcennější, co jsem pro ni při poslední návštěvě udělala, bylo to, že jsem se na chvíli zastavila a jen ji držela za její ruku.

Za rozhovor poděkoval Oleg Kapinus

Poděkování za finanční podporu Charity

Charita Uherský Brod děkuje za poskytnutí finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje na podporu a rozvoj vybraných druhů sociálních služeb ve Zlínském kraji pro rok 2025.

Sociální služba Terapeutická dílna sv. Justiny Uherský Brod je v roce 2025 poskytována za finanční podpory Evropské unie prostřednictvím operačního programu Zaměstnanost plus a Zlínského kraje. Výše finanční podpory činí 4.294.554,- Kč.

Sociální služba Sociální rehabilitace Uherský Brod je v roce 2025 poskytována za finanční podpory Evropské unie prostřednictvím operačního programu Zaměstnanost plus a Zlínského kraje. Výše finanční podpory činí 1.207.314,- Kč.

Ježíš je ten, který nás přivádí z temnoty do světla

Sestry, bratři, ať vaše srdce ve svatou noc propukne v jásot! Společně zpívejme Ježíšovo vzkříšení: "Zpívejte to, všichni, řeky a pláně, pouště a hory ... zpívejte Pána života, který vstává z hrobu, jasnější než tisíc sluncí. Národy zlomené zlem a zbité nespravedlností, národy bez místa, národy mučené, zažeňte v tuto noc zpěváky zoufalství. Muž bolesti už není ve vězení, otevřel průchod ve zdi, spěchá k vám. Ať se v temnotách ozve nečekaný výkřik: On žije, on vstal z mrtvých! A vy, bratři a sestry, malí i velcí... vy v námaze života, vy, kteří se cítíte nehodni zpívat... nový plamen proniká vaše srdce, nová svěžest prostupuje váš hlas. Jsou to Velikonoce Páně, je to svátek živých!."

Slovo papeže Františka k Velikonocům

POSTNÍ POTRAVINOVÁ SBÍRKA V OBCÍCH REGIONU

4. - 17.04.2025

PONDĚLÍ 14.04.2025 - ČTVRTEK 17.04.2025

Příspěvek do sbírky můžete kdykoliv v tyto dny darem potravin nebo základních hygienických potřeb, a to **v Uherském Brodě ve Víceúčelovém komunitním centru Charity Uherský Brod 165** (Masarykovo náměstí - budova pod kostelem) **mezi 8. a 16. hod.**

Výtěžek sbírky bude sloužit zejména soc. slabým a rodinám s dětmi v regionu. Prosíme zejména o **dar masových konzerv, těstovin, trvanlivého mléka a dalších trvanlivých potravin...**

„Poslat je domů hladové nechci.“ (Mt 15,32)

 **Charita
Uherský Brod**

Další informace o Postní sbírce (data a jednotlivá místa konání sbírky v jednotlivých obcích regionu budou postupně zveřejněny na webu a Facebooku Charity Uherský Brod)

